

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Pe pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za en mesec 1 gl. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za en mesec 1 gl. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Narečnine prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat: 12 kr. če se tiska dvakrat: 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvenem nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 157.

V Ljubljani, v petek 11. julija 1890.

Letnik XVIII.

Volitve na Koroškem.

Sedaj, ko počiva državni zbor, so največjega pomena v notranji avstrijski politiki deželnozborske volitve. Pomenljivo za nas avstrijske Slovence je, da so v Sleziji združeni Čehi in Poljaki v kmečkih občinah prodrli s šestimi svojimi kandidati; manj veselji so bili dogodki na Moravskem, kjer je nejedinstvo med Čehi bila močna voda na kolo nemškega mlina. V sosedni Štajerski so slovenski rodoljubi z naporom in trudom tudi letos v vseh kmečkih občinah zmagali, ker v edinosti in pravem rodoljubju je naša moč.

Posebno pa zanima vse Slovence volilno gibanje na Koroškem, kjer malo število nesebičnih rodoljubov orje še trdo ledino. Kakor mornarji v razburkanem morju boré se proti nemškemu navalu, da rešijo slovenska tla nemške povodnji. Težavno, a hvaležno in zaslužno je njihovo delo, ker draga je vsaka ped zemlje, katero rešijo iz oblasti liberalnih nemških sodeželanov.

Trud njihov ni brezuspešen. Mnogostevilno se zbirajo slovenski kmetovalci na shodih, katere prireja vstrajno in odločno delujoče „katoliško-politično in gospodarsko društvo“. Narod se zaveda svojih božjih in človeških pravic, zahteva jih postavnim potom, doživel jih bode, ker pravična stvar mora zmagati.

Dohajajo nam vesela poročila, da hočejo tudi nemški konservativci složno s Slovenci stopiti v volilni boj. Vrli „Mir“ opozarja slovenske rojake na to, navdušuje jih ter kliče na delo:

„Dolgo časa nismo vedeli, ali bodo nemški konservativci stopili v volilni boj ali ne. Zato smo ie v Podjurski dolini najbolj delali, da rešimo tam naša dva mandata; v Celovškem, Beljaškem in St. Mohorskem volilnem okraju pa nismo imeli upanja do zmage. Zdaj se je pa stvar na boljše zasukala, ker so nemški katoličani obljubili, da hočejo z nami vzajemno delati in nam pomagati, da zmagajo katoliški kandidati. Zato morajo zdaj vsi rodoljubi po celi deželi vse svoje moči na-

peti, da zmagamo pri prvotnih volitvah v vseh slovenskih občinah, nemški katoličani bodo pa v nemških krajih delali, da pridobijo saj nekaj občin za katoliško stranko. Tedaj moramo v boj stopiti tudi v takih občinah, kjer ni veliko upanja do zmage. Le nikar obupati! Storimo mi svojo dolžnost, morda bo pa Bog pomagal, da zmagava pravica! Kdor pa roke križem drži, tistemu Bog ne bo pomagal. Posebno prosimo naše zaupne može, naj zdaj pokažejo, kaj znajo! Mi ne moremo vsakemu posebej pisati, čas je prekratek. Naj Vam velja ta oklic namesto pisma; saj vsak pozna svojo občino in svoj volilni okraj, tedaj bo tudi vedel, kje je največ dela treba. Napravljajte tudi volilne shode; ker so volitve že razpisane, smete po postavi take shode sklicati, kečdar in kamor hočete, in vam ni treba za to dovoljenja prositi. Pri teh shodih se dogovorite, katere može bote volili za volilne može, in kako bote volilce pridobili za našo stran. Ne jemljite vseh volilnih mož iz ene vasi, da druge vasi ne bodo žaljene. Izberite le zanesljive može, ki se ne dajo preplašiti, ne premotiti, ne podkupiti. Naše kandidate vam bomo naznanili v enem prihodnjih listov. Delajte z vso odločnostjo v mejah postave, potem vas bo postava branila, da vam nasprotniki ne bodo nič škodovati mogli. Ako hočete, da Slovenci doživimo lepših dni, zdaj je čas, da v potu svojega obraza storite svojo domovinsko dolžnost! Delajmo neustrašeno za naše národne pravice; borimo se za vsako pód slovenske zemlje; bodimo složni in ne udajmo se nasprotnikom. Spominjajte se pa tudi pastirskega lista vseh avstrijskih škofov: oni vas kličejo, sv. cerkev vas kliče, Bog vas kliče, da delate za razširjanje Božjega kraljestva na zemlji, da volite katoliške poslance, ki vam bodo dali krščansko šolo in krščanske postave!“

Dragi bratje v Korotanu, ne omagajte v svetem boju za resnico in pravico, nadaljujte z vsem ognjem rodoljubja delo rajnega svojega očeta Andreja, ne ustrašite se ogleduhov in odpadnikov: delo Vaše ne bode Sisifovo, privalili bodote skalo slovenskih teženj na visoko goro, ker narod ni grešil, da bi moral

trpeti večno kazen. Prisijalo bode solnce pravice tudi pred Vaša vrata in koroški Slovenec bode zopet gospodar na svoji zemlji.

Kaka bode letina?

Te dni pričel je svoj posel srp. Žita okolu Ljubljane po polji že rumené. Gospodarji obračajo svoje oči proti nebu in vzdihajo: „Ako nam Bog ohrani ta pridelek, da ga pospravimo v skednje in stoge, bode letošnja letina taka, kakeršne ne pamtimo že mnogo let!“ Ječmen lepo kaže, žito je visoko, klasnato in gosto, da se med njim mož stojé lahko skrije; krompir, repa, detelja in grahovina pa tudi obeta obilo poplačati trud ubogemu ratarju. Radost je gledati na to božjo prirodu, veselje sprehajati se po polji. Da bi Bog vse to obvaroval, potem bi si marsikak kmetič naš opomogel!

In ko kmet spravi ves svoj pridelek v stoge? Kakor bogatini in židje hočejo, tako se bode pa zgodilo! Po mlatvi imajo ti ljudje oblast. Letos bi si kmet lahko opomogel, da bi ne bilo teh ljudi, krščanskih pijavk. V čegavih rokah je pa zdaj žitna kupčija? Vsak, ki pozna poslednji kmetijski trg in somenj, odgovoril bode, da v židovskih. Židje so ovladali mali trg in ti ljudje vladajo tudi na velikem trgovišči, vsak somenj jim je borza. Kmetje težko čakajo žetve, na to hitro omlatijo, pripeljejo na trg, in tu obstopi kmeta cela tolpa krščenih in nekrščenih židov, narekujejo mu žitne cene, kmet se pa s težkim srcem — udá. Agenti naložé pridelek v vagone, in potem oni delajo ceno.

To so mali židje, veliki se še brigajo ne za tako malenkost. Zberó se na „Saatenmarkt“-u, na žitni borzi na Dunaji. Menda bodo že prihodnji mesec bobnali po novinah o žitni borzi na Dunaji. Prej nego kmet vse pospravi, že se zberó. Iz vseh evropskih držav naženejo poročila o stanju žita in pridelkov, da se zmenijo gledé cene in da vedó, kako in kaj. Na tej borzi se igra za poljedelstvo, njegov pridelek, namočen z znojem, in potem pa trobijo v svet, kako koristen je ta žitni trg za poljedelce!

LISTEK.

Gledališče „en miniature“.

Ko bi bile te-le moje vrste namenjene za dopis, pričel bi morda s priljubljenim, a po kaki Vaši opazki že večkrat okreanim uvodom: Redki so dopisi iz našega kraja. Toda jaz si želim nekoliko prostora le „pod črto“, zato hočem začeti nekako zgodovinsko.

Nekega dne se pripelje k nam par visokih in širokih z deskami opaženih vóz. Ljudje začno govoriti: „Špilarji so tukaj!“ Jaz pa si mislim: „Komedijo bomo imeli, ali pa še kaj znamenitejšega.“ In res! Da te hentaj in plentaj! To je vrišča in hrupa, ko cerkvenik poldne odzvojni. Veliki boben in mali boben podasta se na krožno potovanje po ulicah, vmes pa nekaj škriplje, kakor bi mačka imel v stiskalnici; a bila je le harmonika. Z ušesi in odprtimi ustmi vse poslušá, kaj bode; vaški paglovci pa so poglavitni spremljevalci nepričakovanih godcev. Tedaj pa, tam na razpotju, obmolkejo vsa renčala in godala, in zaidej za velikim bobnom se

pod mogočnimi brkami najprej v nemškem, potem pa v slovenskem jeziku odpró usta in začno slavnemu občinstvu naznanjati, da je zvečer ob „treh četrtih na zeleno“ ali „jeden četrť na pol devetih“ povabljen tjakaj na krčmarjevo dvorišče, kjer je razobešenih več zastav. Napovedavši predstavo, napoti se kolovodja proti drugemu razpotju. In boben zopet bobni in vlak se dalje podí, dokler ne dospé do tabora potnih igralcev.

Kmalu potem pa so že nabiti po vogalih plakati, in sicer nemški, na katerih je bil naznanjen „štikelc“ ali igra, ki se bode videla zvečer.

Napovedó navadno po dve igri, prvo bolj resnega obsega, n. pr. „Genovefo“, drugo pa šaljivega, n. pr. „Gašperčka“, ki se sme spakovati tudi slovenski. Kar znosijo plakato po hišah, poberó jih pozneje zopet.

Vsak večer pred začetkom goni zopet boben po ulicah ljudi iz hiš — v gledališče. In vsak večer pravijo ljudje, da je bolj mikavno; le takrat ne, ko se dež vsuje na nepokrito gledališče.

Fótelji so iz zabojev in desk; za zadnje prostore v pritličju je mogoče pri cenah tudi kaj odbiti. Lóž ni; gledalcev na očéh oboroženih tudi ne;

razven, če kdo skriva za platnom stoječ zré skozi kako luknjo, kakor skozi gledališko kukalo. Pač pa so galerije na sadnem drevju, odkoder nekega večera tudi nekdo telebne kakor zrela buča v basni k sreči samo na travo in brez posebne tuje ali lastne škode.

Najlepši večer pa je tisti, ko se predstavlja po bavarskem vzoru „Trpljenje Odrešenikovo“. Nekdo čita slovenski, drugo objeje predstavlja dotična dejanja molčé v živih podobah, katere večkrat čarobno osvetli bengalični ogenj. Vse je tiho, vse ima oči uprte na oder; ravnokar je Veronika na pozorišču, kar se oglasi občeznani Židež in začne glasno peti o Veroniki. Njegov glas spravi vse v smeh. Vendar umolkne kmalu, ko mu začno dopovedovati, da tu ni na domačem travniku, ali pa tam zunaj na cesti, kjer zapoje, kadar se mu zdí, ali kadar ga kdo za to nagovori. Oj, kolesce, kolesce!

Gospod vrednik! Pomislite, pri nas še ni odločeno, ali smo v vasi ali trgu, in vendar smo prišli do gledališča. Ljubljana je pa glavno mesto, in ga še sedaj nima, in danes leto tudi še ne bode dovršeno!

Pa kako cenó je naše gledališče! In zaradi prostora, kdo bi se hotel toliko pričkat!

Na misel nam prihaja bajka o jagnjetu, ki je prišlo med volke; posvetovali so se, kaj jim je početi, češ, da jim vođa kali. Eni svetujejo, naj se mu striže kosoma volna; drugi zopet, naj se mu trga volna z mesom vred po kosih, in tretji, naj se — zakolje. Prvih beseda je obveljala. Bolje je strižiti volno, prodati in kupiti drugega mesa, saj bode volna zopet rasla, in ko ne bode več rasla volna, ostane jim še meso.

Za kmeta se zopet pripravlja neko presenečenje, kakih sto milijonov bremena za oboroževanje. Kdo to plača večji del? Poljedelec! In ker je pe mestih to z modernim duhom prevejano prebivalstvo vedno bolj omehkuženo in piškavo in je zdravo samo še kmečko ljudstvo po deželi, odvaja kmet za vojsko ne samo novce, temveč tudi svoje sinove. Davek v novcih, krvni davek, to je delež našemu kmetu!

Koliko pa plača davka borzijan? Vedno se o tem govori v državnem zboru in razpravlja, da treba borzo obdačiti. Seveda je to vse le na papirji. In ker igralci nečejo o tem nič slišati, ostane to vselej samo pri razpravi.

Tudi med nami so neke osebe, ki godejo prim v tem oziru, a tudi letos učinili bodo istotako, in ko bi nam Bog vsega dal v obili meri. Nekrščanski kupec zvrhano mero podrgne in jo poleg tega še priščipne.

Slovinci smo vendar golobji narod. Po žetvi vozili se bodo zopet okolu po kmetih znani agenti ter kupovali žito pod ceno. Sedanja prodaja žita na tehtnico in mero je jako dobra spekulacija — toda voda je zastoj v potoku ali vodnjaku, v žitu pa čini to mnogo denarja, kakor v — traponu...

Kdaj se bode neki ljudstvo naše povspelo do obrambe? Govorili smo z nekim takim agentom, kupovajočim za trgovce domače deželne pridelke. „Zakaj pa sami ne začnete?“ vprašam. „Ni denarja!“ — Res je, to priznavamo. Trгоvec v mestu dal mu je od metriškega stota ječmena 15 kr. — ljudje so kar k njemu dovažali — in ostanek prijel se je zopet neke vrste ljudij.

Antisemitizem je naraven izrodek na drevesu ljudske samoobrambe, židje pa trdijo, da je barbarstvo. Kdor nam škoduje, proti temu se branimo, in tako je antisemitizem bramba ljudij in bi moral biti najbolj razširjen med kmetovalci, kateri še najbolj trpé.

Kaka bode torej letos letina? Ta obeta biti na Kranjskem jako zadovoljiva; istotako lepo kaže tudi po drugih deželah. K sreči, da poročila iz Amerike prorokujejo samo srednjo letino, in tudi iz Ogerske poročila niso preveč ugodna. Da bi bila Avstrija obvarovana pred uvozom tujega žita s primerno carino gledé cene našega žita, bilo bi dobro. Tako se nam je pa zopet bati, da bode preplavilo naše trge tuje žito, in zopet bomo ostali pri — srednji letini. Ne množina žita, pšenice, temveč spekulacija in pretirani uvoz tujih pridelkov znižuje žitne cene. Proti obema treba se braniti skupno z obrambeno carino in vzajemnim združenjem poljedelcev zoper neprodorni zid — nekrščanskih spekulantov.

Ni se bilo treba pogajati niti z visoko vlado, niti z deželnim odborom, kar dotični posestnik in naš župan sta odločila vse sama in urno.

Če pa ima v teh zadevah naše gledališče prednost pred bodočim ljubljanskim, bojim se, da bi si gledé jezika ne bila sčasom popolnoma jednaka, da bi namreč nemščina ne prišla na prestol, slovenščina pa v kotichek. In kar je še važnejše, bati se je, da bi naše gledališče gledé notranje vrednosti posameznih iger celó ne prekašalo prihodnjega deželnega.

Kakor pa je na svetu vse minljivo, tako je tudi z našim gledališčem. Naknadno je nastalo, kakor goba, pa tudi hitro je zginilo s površja tukajšnjega sveta; preživelo se je naglo, kakor kak jurček ali golobar. Prejšnji vrt je zopet vrt, in prejšnji dvor je zopet dvor. Le po vogalih so še sledovi, kjer se povprašuje: „Halt! Wohin?“ Tudi nobeden časopis bi ne bil zinił o našem gledališču, ko bi moja ljubezen do dramatike ne bila spravila teh tako važnih rečij v javnost!

In deželno gledališče? Ali mu je obstanek trajno zagotovljen? Tine Balant.

Politični pregled.

V Ljubljani, 11. julija.

Notranje dežele.

Državni zbor se snide, kakor poročajo nekateri listi, dne 18. oktobra.

Tirolske res. Iz Inomosta se poroča „Politiki“ med drugimi: Odkar so tridentinski irendentovi pričeli kazati pravo svojo barvo, ohladili so se liberalni Nemci za svoje politične somišljenike. Stranka Bertolini-Dordijeva hoče razdeliti Tirolsko v dve „deželi“, razdeliti deželne premoženje ter v Tridentu imeti svoj laški deželni zastop. Ta zahteva je sama na sebi smešna, vendar more višjim krogom odpreti oči. Tirolski Lahi pa niso zadovoljni le s tridentinskim okrožjem, temveč je njih geslo: „Fin al Brennero!“ Torej do Brennerja hočejo raztegniti svojo oblast ter polovico tirolske dežele pritišiti s časom laškemu čevlju. Vlada je spoznala nevarnost, barona Widmanna poslala v Penzionopolis ter poklicala na namestniško mesto odločnega in nepristranskega grofa Merveldta, ki ima na vse strani proste roke ter bode podpiral le avstrijsko politiko.

Vnanje države.

Črna gora. Odkar je vrvnana meja med Turčijo in Črnogoro, vladajo vedni prepiri med Albanci in sosednimi Črnogorci. Vzrok prepiru je albanski pašnik, na katerem hočejo tudi Črnogorci pasti svoje čede, kakor so jih nekaj, ko še niso bili vrvnani turško-črnogorske meje. Iz navade torej in potrebe pasejo Črnogorci na tujem pašniku. Črnogorska vlada bi bila sicer lahko dobila kako pravico do pašnika svojim podložnikom, ko bi se bila z lepo sporazumela s turško vlado. Toda, namesto da bi bili to z lepo dosegli, poslala je vlada vojake na mejo ter vzbudila v Albancih mnenje, da si hočejo Črnogorci siloma prilastiti omenjeni pašnik. Vsekako naj bi storili obe vladi potrebne korake, da se zabrani mogoči tepež, pobijanje, ali še celó kaj hujšega.

Srbija. Iz Belega Grada se poroča: Trgovski osrednji odbor je sestavil odsek iz šestnajstih udov, ki be podpiral vlado v kupčijskem prepiru z Avstrijo. Ob enem se je podelila omenjenemu odseku pravica, da skliče v Bel Grad iz vse Srbije kupčevalce k zborovanju, ako utegne še naprej trajati prepir med Srbijo in avstrijsko-ogersko državo. Odbor je sestavljen iz najbogatejših in najveljavnejših belgradskih kupčevalcev.

Bolgarija. Odkar je usmrčen bolgarski zatrotnik Panica, piše se po časnikih mnogo o ruskih agitatorjih, ki prihajajo preko rumunsko-bolgarskih mej v Bolgarijo. Vlada vidi v njih svoje sovražnike in zato je poslala ukaz dotičnim oblastvom, da kolikor mogoče ostro postopajo proti v Bolgarijo namenjenim agitatorjem. Na ta korak jo je bila prijazno opozorila rumunska vlada, ker se jej je bilo sporočilo, da je ob rumunsko-bolgarski meji mnogo tujih, sumljivih ljudi.

Nemčija. Omenilo se je že, kako se je izrazil major Wissmann o katoliških in evangelijskih misijonih. Prvoimenovanim je dal veliko prednost pred vsemi drugimi. Ta pohvala katoliških in graja drugih misijonov vzbudila je med evangelijskimi in drugimi nekatoliškimi krogi vznemirjenje in nejevoljo. A kaj pomaga jeza, ko pričajo dejanja sama o vrlih katoliških misijonarjih. Katoliška cerkev pa je še vedno pokazala popolno in največo zmožnost v tem oziru. Smešno se zdi človeku, da hočejo drugoverski misijonarji tekmovati s katoliškimi, da celó katoliškim blagovestnikom odvzeti zasluženost slavo in čast ter si jo prilastiti samim sebi. Vsa zemlja je, rekel bi, velikansk spomenik misijonarstva sv. katoliške cerkve, proti kateremu so vsa drugoverska misijonarska dela tako rekoč ničla in brez vsake pomenljivosti.

Anglija. Dne 8. t. m. je sprejel Salisbury deputacijo trgovcev, ki so v kupčijskih razmerah z južno Afriko ter jim je opomnil gledé na nemško-angleško sporazumenje, da sedanja vlada ni odgovorna za Nemce, kateri bivajo sedaj v južno-zapadni Afriki. Nemci so res zahtevali ozemlje do 24. stopinje dolžine, toda angleška vlada je določila 21. stopinjo dolžine za mejo. Konečno je omenil, da se za zdaj še ne more spuščati v podrobnosti, pač pa hoče storiti to pri drugem branji postavnega načrta o odstopu helgolandskega otoka. — Da so na Angleškem štrajkali tudi redarji, poročalo se je že. Najnovejša poročila pa zagotavljajo, da štrajkajo celó poštni uradniki in pismonosci. Lord Compton posreduje med poštnimi uradniki in vodstvom. 300 pismonoscev je štrajkalo, a kmalu zopet sprejelo delo. Sploh se štrajki na Angleškem jako množé.

Amerika. Kakor smo že omenili, vršila se bode v Čikagu leta 1893 svetovna razstava. Najnovejša poročila pa trdijo, da se bode v omenjenem mestu vršil istodobno mejnarodni delavski kongres. V Berlinu izhajajoče glasilo socialnih demokratov pravi, da je že sestavljen dotični delavski odbor, ki bode pripravil na kongres v Čikagu. Prihodnji terek dojdejo bajé v Evropo vabila k omenjenemu delavskemu kongresu. Iz kongresnega zapisnika je razvidno, da so bili sklenili že na pariškem kongresu mejnarodni delavci kongres, in sicer za leto 1891, katerega naj bi izvedli belgijski in švicarski

delavci. Pri teh okolščinah, — pravi nadalje zgoraj imenovani list, — bode potreba pravočasno sporazumenje, da ne nastane kaka zmetajava.

Izvirni dopisi.

Iz Idrije, 10. julija. Včeraj popoldné ob pol jedni uri je umrl naš mnogoletni, obče čislani župan, g. Stefan Lapajne, v 65. letu svoje dobe po mučni bolezni, katera ga je tekom par tednov hudo razdejala. Ranjki je bil izredno nadarjen mož, bistrega uma, izvrstnega spomina, dobrega, plemenitega srca in vzglednega značaja. Poleg teh lepih in prikupljivih svojstev dičila ga je tudi stanovitna dobrovoljnost, zato si ga videl malokdaj otožnega in samosvojega. V družbi je bil rad in tudi priljubljen, kajti bil je jako zgovoren in dovtipen. Po svoji marljivosti in podjetnosti, v kateri ga je njegova blaga gospa vsikdar uspešno, vestno in skrbno podpirala, je dosegel častno veljavo; vsled tega je zavzemal v javnem življenji odlično mesto. Županom je bil večkrat izvoljen ter je na tem častnem mestu mnogo koristnega storil za mestno občino, kar mu bode trajni spomin ohranilo v srei meščanov. Mnogo let je predsedoval naši narodni čitalnici in vplival dobrodejno na razvoj in ugoden njen obstanek. Tudi kot trgovec je bil jako vešč, izurjen in spreten; pri njem izučeni gojenci so danes samostojni kupci, kakor sta njegova nečaka gg. Valentin in Fran Lapajne. Kupčijo s čipkami je največ on povzdignil in s tem tudi obilno pripomogel, da je čipkarska obrt v Idriji na tako visoko stopinjo dospela. Izdelki idrijskih kljeklaric imajo danes svetovno ime, osobito kar po njegovem posredovanji v promet prehaja. Idrija žaluje po pravici nad izgubo tako vrlega in zaslužnega moža. Vsa čast njegovemu spominu!

Iz Zagorja ob Savi, 8. jul. Zagorje menda ima svoje ime od tod, ker leži za gorami, ali bolje med gorami. Svet je zaprt. Dve cesti ste, po katerih se lahko popelješ med svet. Železnični stroj te potegne v uri v belo Ljubljano, ali na drugi strani proti Celju in Zagrebu. Druga pot je okrajna cesta, ki pelje na Dunajsko cesto. Ta cesta je mnogo obvožena. Od Trojan in drugih hribov vozijo les in druge reči v Zagorje in od tod po železnici dalje. Tudi poštni rog se na tej cesti vsak dan dvakrat razlega: zjutraj in zvečer. Zagorjani na to stran napravljajo svoje izlete. Ako se pelješ iz Zagorja, voziš se po tej cesti po ozki dolini, ki se od Lok dalje vedno bolj zóžuje med gorami. Potok Medija in cesta vzameta skoro ves prostor. Tukaj občuduješ velikanske, zapored stoječe piramide, katere je voda v teku stoletij iz skal izklesala. Vsa dolina je bila namreč nekaj pod vodo, kakor spričujejo visoko v gorah najdene okamenele ribe. Od piramid ima dolina svoje ime. Imenuje se dolina piramid. Na Obrežiji se cesta razdeli. Na levo pelje dalje proti Moravčam, na desno pa proti Trojanam. Ne daleč od razpotja se ožina razširi v prijetno dolinico. Na Izlakah smo v tako imenovanih „Prašnikarjevih toplicah“. Semkaj Zagorjani najraje zahajamo, da se okrepečamo in poživimo od duha morečih vsakdanjih skrbij in prosteje dihamo v lepi božji naravi. Naj sledi tukaj natančnejši popis tega kraja.

Tiho dolinico obdajata od južne in severne strani mala grička, na zapadu in na vzhodu pa se na prijaznih holmcih dvigate proti nebu dve cerkvi: prva, „na Podlipovici“ imenovana, je pozidana v čast sv. Mohora in Fortunata, druga pa je podružnica čemšeniška, posvečena sv. Juriju. Zdi se ti, kakor bi bila to dva varuha božja, ki dolinico varujeta. Izpod griča na južni strani izvira gorak vrec, ki se dalje izliva v potok. Po dolinici se vije okrajna cesta, ki pelje na Trojan in v Zagorje. Ta že po naravi lep kraj spremenil je g. Prašnikar iz Kamnika v mal raj. Porabil je gorko vodo in sezidal lepo kopališče. Kopališče obstoji iz treh delov. Po podzemeljskem rovu, kakih 30 korakov daleč v zemljo, prideš v tako imenovani „Grottenbad“. Poleg njega je postavljeno drugo poslopje, kjer se kopljejo v banjah. Posebej pa je še prirejeno za plavalce. Na zapadni strani je salon, ki se more po lepoti meriti z vsakim mestnim. Okrog in okrog pa se razgrinjajo lepi nasadi cvetlic, akacij in drugih prtičnih drevesc. Poleg ceste je hiša za stanovanja, prav krasno vrejena. To kopališče je bilo že znano slavnemu zgodovinarju Valvazorju, ki ga v svoji knjigi prav hvalno omenja. Njemu na čast in spomin je postavljena marmorna piramida. Žal, da je ta kraj dandanes tako pozabljen ostal. Prav je

imel zadnjič Vaš podlistkar, ko je grajal Slovence, ki preradi v tuje kraje zahajajo, domače pa zane-marjajo. Za vse je tukaj poskrbljeno. Postrežba je dobra in cena. Pošta prihaja vsak dan iz Zagorja in Trojan. Tudi izletov se ti ne manjka. Kdor hoče v hrib, gré lahko v uro oddaljeni Čemšenik in od tod na planino. Kdor se raje vozi, popelje se po gladki cesti v Zagorje ali na Trojane; kdor pa hoče bliže doma ostati, ima krassen sprehod po ravni stezici skozi gozd do gradu „Medija“. Tudi cerkveni dolžnosti lahko vsakdo zadosti. V imenovani cerkvi sv. Jurija opravlja vsak dan sv. mašo ondotni obče-spšostovani župnik v pokoju prečast. g. Fr. Jeršič. Za bolnike to kopališče sicer ni, ker voda nima za-nje zadostne gorkote.

Iz podjunske doline, 9. julija. (Volilni shod v Spodnjih Libučah. — Kresi. — Naši nemškutarji.) V nedeljo dné 6. julija so sklicali podjunski rodoljubi volilni shod v Spodnje Libuče. Shoda se je vdeležilo nad 250 oseb večidel samih kmetov iz 7 občin in se je sijajno vršil. Hvala gré za to govornikom, med katerimi omenim posebno g. Skubelna iz Prevalj in g. Jurija Reša p. d. Brenerja na Blati, kateri so nam jako lepo in jedrnat razložili namene naše in namene naših nasprotnikov in so nas navdušili, da bi se potegnili za naše národne pravice.

Pongračev Francelj iz Dolinčie je nam govoril lepo deklamacijo in se je sploh za shod veliko potrudil, in vrli šmihelski pevci so nas s svojim petjem skoraj očarali, na obrazih pričujočih se je razvidelo, kako radi se čutijo Slovence. Na koncu je še en govornik razložil namene našega slovenskega gospodarskega in političnega društva in je povzročil, da je društvu takoj pristopilo 45 udov. Neradi smo šli narazen in so mogli ustanovitelji shoda obljubiti, da večkrat še v Libučah tako národno slavnost priredijo. Torej na svidenje! Vsem pa, kateri so se za ta shod potrudili, izrekamo toplo zahvalo s prošnjo, da se vsi pričujoči potegnijo na vse moči za to, da se izvolijo naši možje, kateri bodo dali svoje glasove za naše kandidate č. g. Greg. Einspielerja in g. Murija.

Na predvečer sv. Cirila in Metoda se je veselilo srce vsakega domoljuba pod Juno, ker je gorelo veliko kresov na čast sv. apostoloma Slovencev. Našteli smo jih čez 50; od sv. Katarine in iz Štebna sém so pokali topiči in drugi dan se je tam brala slovesna sv. maša na čast sv. apostoloma, pri kateri so drugič topiči pričali, da se je podjunska dolina vzdramila iz svojega národnega spanja. Pa našim nemškutarjem in posilincem ne gori še nobena luč, da bi spoznali svoje brezpametno ravnanje zoper svoj narod. Agitujejo in ščujejo zoper našo narodnost, kakor le morejo, akoravno od samih Slovencev živijo. Posebno se odlikujeta dva gostilničarja v Pliberci, obadva rojena Slovence. Ker so naši trgovci in oštirji po naših mestih in trgih skoro vsi zagrizeni nemškutarji, bomo prisiljeni skrbeti za to, da se trgovci in oštirji našega mišljenja naselijo v Pliberku, Velikoveu, Doberli Vasi, Črni, Guštajnu, in po drugih naših krajih, in mislimo, da pri nas še dober kruh najdejo. Mi smo že siti, pitati naše sovražnike z našim denarjem. Mi jim srečno pot voščimo. Enkrat moramo pokazati, da se ne damo od takih ljudi vladati. Naprej zastave Slave! Podjunčan.

Dnevne novice.

(Premeščenja.) Z Dunaja se nam danes brzojavlja: Iz Kranja sta premeščena gg. profesorja Hubad in Karlin na novo nižjo gimnazijo v Ljubljani; g. prof. Perušek je premeščen iz Novoga Mesta na višjo gimnazijo v Ljubljani; g. prof. Pirker iz Kranja na realko v Ljubljani; g. Zavadlal je premeščen iz Pazina v Celje. Ostale vrstice došlega nam telegrama so nerazumljive.

(Vpisovanje v prvo šolo gimnazijsko) bode v nedeljo 13. t. m. dop.; v ponedeljek dop. pisna, popoldne pa in v torek ustna vsprejemna preskušnja. Ker nova nižja gimnazija ni posebej omenjena, godilo se bode vpisovanje še skupno. — Jutri sklene gimnazija po zahvalni sv. maši šolsko leto; popoldne pa se prične zrelostna preskušnja, katera bode trajala celi prihodnji teden.

(Družbi sv. Cirila in Metoda) so povodom praznika sv. Cirila in Metoda doposlali Šentlamberčanje 7 gld. z gorečo željo, da bi naš narod bolj častil sveta svoja blagovestnika ter se jima priporočal: naj bi mili Bog po njuni krepki priprošnji

milostno se oziral na Slovence. — Družbi sv. Cirila in Metoda pa posebej želé, da bi se za njo bolj ogrela premrzla srca mnogih Slovencev.

(Iz Polhovega Gradca) se nam poroča: Dné 9. t. m. je bila pri nas imenitna poroka. Čast. g. župnik je v grajski kapeli poročil grofa Štefana Erdödy-ja, viteza zlatega runa, dobro znanega ogerskega magnata, z gospo-vdovo Rozalijo Wüst, rojeno Altmann. Odličnega ženina je tukajšnje gasilno društvo pri njegovem dohodu dné 8. t. m. kaj slovesno sprejelo. Na večer pa je priredilo ženinu in nevesti podoknico. Nato so bili vsi društveniki v grajskem vrtu pogoščeni. Društvena blagajnica pa je pri tej priložnosti dobila zares grofovski dar.

(Državni nadpravdnik dr. Viktor pl. Leitmayer) se je vrnil iz Peterburga, kjer se je po nalogu avstrijske vlade vdeleževal posvetovanj o preosnovi kaznilnic.

(S Koroškega :) Prečastiti zlatomašnik, g. Andrej Alja nčič, korar stolne cerkve v Celovcu, je imenovan za častnega komornika sv. očeta. — Družba sv. Mohorja šteje letos 48.084 udov; od minolega leta se je število pomnožilo za 2042. — Posojilnici so ustanovili v Sinči Vasi in Tinjah.

(Pogozdovanje Krasa.) „Novice“ poročajo: Letošnje zasajanje na kranjskem Krasu vršilo se je pri jako ugodnih vremenskih razmerah, porabilo se je za to sajenje skupaj 1.154.000 sadik na 224-87 ht. Na novo zasadilo se je 32-58 ht., pri katerih se je porabilo 326.000 sadik, vsa druga dela zadevajo posajanje na 192-29 ht., pri katerih so se porabile ostale sadike v številu 828-000 kosov. Kraji zasadov so: Gaberk, Sovič, Osojnica, Osojnica pred postajo Šentpeter, Osojnica pod Križem, za starim gradom, nad Petrovcem, Podgora, nad čuvajnico št. 780, Hrib. Troški letošnjega zasajanja znašali so nad 5000 gld., sadike same stale so nad 424 gld.

(„Slovenski dom“) imenuje se nov list, kate-rega 1. številka je včeraj izšla v Ljubljani. Izdatelj in odgovorni vrednik mu je Franc Šumi, Poljanska cesta št. 12, tiskajo ga J. Blaznikovi nasledniki. List bode izhajal vsak mesec na treh polah, naročnina znaša za celo leto 4 gld., za pol leta 2 gld., za četrt leta 1 gld. List bode prinašal, kakor čitamo v vabilu na naročbo, pesmice, kratkočasno berilo, životopise, životopisne črtice, zgodovinske in jezikoslovne stvari, znanstvene spise, poučljive spise o vrtnarstvu in rastlinarstvu itd. itd.

(O izidu skušenj na tukajšnji podkovski šoli) dobili smo sledeče poročilo: Izpraševalni komisiji predsedoval je vodja podkovske šole dr. vit. Bleiweis-Trsteniški, e. kr. deželna vlada imenovala je članom komisije e. kr. okrajnega živinozdravnika g. Andr. Perdana, izpraševalec bil je učitelj gosp. E. Šlegel. Dné 27. junija delalo je izpit 14 kovačev, kateri niso obiskali podkovske šole, in sicer prišlo je prvi-krat k skušnji 11 kovačev, ponavljali so jo 3 kovači. Razven enega kovača prestali so vsi izpit s povoljnim vspehom. Slovenske narodnosti bili so vsi, bilo jih je 9 s Kranjskega, 4 s Slovenskega Štajarja in eden Korošec. Dné 28. junija prišli so na vrsto učenci podkovske šole. Teh bilo je devet, vsi s Kranjskega. Le 2 izšolala sta se na lastne troške, vsi drugi imeli so podpore. Vspeh o podkovstvu, kakor tudi o ogledovanji klavne živine in mesa bil je povolen, razven enega, bili so vsi tudi potrjeni kot mesogledci. Po vspehu skušenj bili so učenci uvrščeni tako-le: Čuk Franc in Črnega vrha in Kovač Janez iz Zagorja pri Litiji naredila sta izpit s prav dobrim vspehom. Dober red dobili so: Medija Franc iz Bohinjske Bistrice, Urh Anton iz Metlike, Košenina Alojzij iz Senice pri Kranji. Zadostno dobili so: Jež Al. iz Goč pri Vipavi, Škerl Jožef iz Viča pri Ljubljani, Čuk Jošt iz Senabora pri Vipavi in Kopač Jernej iz Luž pri Kranji. „Novice“.

(Vladika Strossmayer) je v sredo skozi Zagreb odpotoval v Rogatec.

(Novomašniki lavantinske škofije.) Dné 21., 23. in 25. t. m. bodo v Mariboru posvečeni gg. iz 4. leta: Fr. Brglez st. iz Šentjurija, Fr. Brglez ml. iz Ponikve, Fr. Bratkovič iz Kapele, Fr. Kakuška s Češkega, A. Kolar iz Šentjerneja, Frid. Kukovič iz Celja, Fr. Mandeliček s Češkega, A. Mojžišek z Moravskega, J. Plepelec iz Središča, J. Potovšek od Sv. Marjete, J. Sigel od Sv. Križa, J. Tajek s Češkega, J. Toman s Češkega, R. Vaclavik s Češkega, K. Wenig s Češkega, A. Zavadil z Moravskega; iz 3. leta: J. Ozmeč iz Središča, L. Skuhersky s Češkega, M. Štrkelj od Sv. Križa in M. Žekar iz Žusma.

(Zaloga šolskih knjig.) Iz prebitka e. kr. zaloge šolskih knjig na Dunaji je dobila štajerska dežela 4384 gld., ki na podlagi postave iz leta 1870 pripadejo učiteljskemu pokojninskemu zakladu.

(Orglarska šola) v Ljubljani konča letošnji evej tečaj z javno skušnjo dné 14. t. m. Novo šolsko leto se prične dné 17. septembra.

(Šesti shod) katoliško političnega in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem bode za beljaški volilni okraj dné 20. julija ob 3. uri popoldne pri „Schöffmannu“ v Klečah blizu Podravelj. Razgovor bo o prihodnjih volitvah za deželni zbor.

(Ponarejen denar.) Po marenberškem okraju na Štajerskem kroži več ponarejenih goldinarjev in dvajsetic.

(Ovira pri e. kr. poštni hranilnici.) Vse naredbe so se do zdaj dobro obnesle. Poskusilo se je sicer goljufati s ponarejevanjem podpisov, toda brezvspešno, izvzemši jeden slučaj, ki se je pa pripetil prvi čas poslovanja hranilničnega. Bila sta namreč dva brata. Jeden je odpotoval. Med tem si je drugi prilastil bratovo vložno knjižico, odpoved podpisal, odšel na pošto, da izvzame „kratkim potom“ 20 gld., in posrečilo se mu je. Toda prevari so hitro prišli na sled. Danes pri izplačevanju težavnost povzročuje izplačevanje knjižic za umrlimi vložniki. V tem obziru veljajo postavne določbe gledé podedovanja. Sodišče namreč mora uradu poslati spričevalo, da vložnik več ne živi. Le pri umrlih otrocih, kjer gre za neznatne zneske, vodstvu hranilničnemu zadostuje, da oče ali mati umrlega deteta napiše odpoved, a farni ali pa občinski urad da službeno potrdi, da je odpovedovalec pokojnikov oče, oziroma mati. Druga ovira zadeva podpis mladeniških vložnikov. Ti namreč tečajem časa spreminjajo pisavo. In v tem slučaju si hranilnica mora oskrbeti nov podpis od strani vložnika, toda legitimacijo je večkrat zeló težavno pridobiti. Da se torej prva nadloga odstrani, bode treba izdati v rečenem obziru posebna določila za slučaj smrti vložnikov.

Raznoterosti.

— Boj z rumunskimi kmeti. Iz Scegedina se poroča 6. t. m.: Iz rumunske vasi Kornječija, ki je blizu ogerske meje, je pridrla te dni tri sto z vilami, sekirami, puškami oboroženih Rumuncev na državno posestvo Balta-Cserbaly in predno jih je zapazila žendarmerija, pokosili so vse setve in spravili seboj. Ljudi, kateri so jim hoteli to ubraniti, zapodili so na vse strani. Druzega dné so zopet prišli, a bilo jih je le 60. Toda danes niso spet tako odnesli petá, kakor zadnjič; kajti vmes so posegla žendarmerijska bajoneti in smrtonosne cevi. V boju, ki se je tedaj vnel med Rumunci in žendarmi, našel je jeden Rumunec smrt, mnogo je poškodovanih, nekaj so jih pa zvezali. Rumunci so hoteli nekega ogerskega logarja usmrtiti in so mu bili prizadeli že težke rane, ko so prišli žendarmi ter zabranili nadaljno zločinstvo.

— Požar. Kakor se poroča listom, pogorelo je mesto Fort de France na otoku Martinique. Ogenj je uničil 1600 hiš; škodo cenijo nad 25 milijonov. Pogorelci prosijo pomoči od francoske vlade.

— Avstrijski omikonoosci. V trapitskem samostanu v Mariannhilu v Natalu (Južna Afrika) je sedaj 29 Avstrijev, in sicer 10 z Górenjega Avstrijskega, 4 s Štajerskega, 3 s Predarlskega, 3 s Tirolskega, 2 z Moravskega, po 1 s Koroškega, Kranjskega, Češkega, Spodnjega Avstrijskega, Dunaja, Avstrijske Šlezije in Liechtensteina. Sedem trapistov je že umrlo v Mariannhilu. Istotako je tam 12 avstrijskih redovnic.

— Hiša Kristofa Kolumba. Iz Madrida se poroča: „Hišo v Valladolidu, v kateri je umrl Kristof Kolumb, bodo uredili za muzej. Do zdaj je služila za — konjski hlev“.

— Mamut, ki je živel nekaj v neizmernih ravninah srednje Sibirije, pustil je za seboj v taki množini svoje orjaške zobe, da jih še dandanašnji kar kupoma za slonovo kost izdelujejo. Da je bila zgoraj omenjena žival silno velika, razvidi se iz tega, da tehta lep zob po 180 do 200 kilogramov. Dragocen je pa tudi, kajti prodaja se za 7000 ali 8000 mark eden sam mamutov zob.

— Ogenj v vagonu. Iz Sierninga se poroča: „Velika nesreča se je pripetila v nedeljo ob sedmih zvečer, predno je oddrál vlak iz Grünburga. Neka ženska se je vsedla v natlačen vagon. Seboj je imela steklenico žganja, katero je teklo iz steklenice po obleki na tla. Žena ni zapazila tega. Nekí delavec iz tovarne, ki se je tudi v tem vagonu peljal, prižgal si je smodko in vrgel še gorečo žveplenko na tla. Takoj se je unel alkohol na tleh in njega višnjevi plamen je segel po obleki imenovane ženske. Nakrat je bila vsa v ognju. Spravili so jo sicer hitro iz vagona in pogasili plamen, toda žena ima vendarle strašne opekline. Težko, da ostane pri življenju.“

— Sedem otrok utonilo. Iz Szegzarda se poroča 4. t. m.: Vsled pluhe je močno narasel potok

blizu mesta. Sedem otrok, igrajočih se ravnokar v plitvi vodi, odnesla je voda, v kateri so utonili. Čez nekaj časa so jih potegnili na suho, a — mrtve. Dveh otrok še zdaj pogrešajo.

— Jezikovna statistika. V začetku tega stoletja je govorilo angleški jezik 21.000.000, francoski 31.500.000, nemški 30.000.000, ruski 31.000.000 in španski jezik 26.000.000 ljudi. Italijanski jezik je govorilo nekaj čez 15.000.000 in portugalski 9.000.000 ljudi. Teh sedem jezikov je govorilo tedaj okoli 162.000.000 oseb, zdaj pa jih govori do 400.000.000 ljudi. Angleški jezik govori sedaj 125.000.000, francoski 50.000.000, nemški 70.000.000, španski 40.000.000, ruski 70.000.000, italijanski 30.000.000, portugalski 13.000.000 ljudi. Najbolj se širi angleški jezik, kajti v Severni Ameriki, Indiji in Avstraliji govoré ljudje največ angleško. Samo v Severni Ameriki bo govorilo bajé kmalu 100.000.000 ust angleški jezik.

— Ponesrečen begunec. Kakor poroča „Boh.“, pripetil se je te dni blizu praške splošne bolnišnice strašen dogodek. Tukaj je bil izročen v oskrbovanje opekar Anton Erben, ki se mu je v glavi mešalo. Zadnje dni je bil jako miren. Pretekli četrtek je skočil zvečer iz postelje in bežal na hodišče v prvem nadstropju, od tu je prišel skozi okno na okrajek in konečno na streho, odkoder je vse mislilo, da zdaj in zdaj doli telebi. Posvetovali so se, kaj bi naredili, da bi rešili ubežnika pred pretečo smrtjo. Ta je pa splezal zdaj na streho sosednje hiše, ki je bila v dve nadstropji. To je bil zavod za gluho-nemce. Štirje hlapi zavoda in neki ognjegasec so prišli skozi strešne predore do blaznika. Prvemu pa, ki se mu je približal, zapretil je z opeko, katero je iztrgal iz strehe, da mu glavo zdrobi. V tem se je zbralo na tisoče občinstva, ki je radovedno in v strahu gledalo, kako se boče končal ta prizor. Zdaj je začel blaznik še bolj hiteti po strehah, in sicer s tako varnostjo, kakor da bi bežal po ulicah. Ko pribeži do strelododa na imenovanem zavodu, izpregovori nekaj nerazumnih besed in — zleti v globino. Nesrečnik je padel tikoma na zloženo kamenje. Glava je bila popolnoma sesuta. Kak krik, vzdih in tarnanje je zagnala množica, ne dá se popisati. Mnogim ženskam je bilo slabo.

— Novošegna omika — ubijalec ljudstva. Da bi bil to izjavil duhovnik, bil bi razkričan za nazadnjaka in protivnika prosvete. Poudarjamo, da to načelo zdaj zagovarja učenjak Pavel Jacobi, torej neduhovnik, v svojem spisu: „Etudes sur la Selection dans ses rapports avec l'hérédité chez l'homme“. V spisu pravi: „Istinito „civilizovano“ človeštvo se ne more ponášati z visoko stopinjo npravnega čuta. Čim ožje se dotikajo posamezniki in cele vrste stanovništva takozvane civilizacije, tem silneje se v njih razvija poželenje do lagodnosti in razkošji življenja, ki je v škodo verstvu in npravnosti. Znak omike in v obče vpliva civilizacije je že prestal biti poroštvo poštenosti, redovitosti in osobne dostojnosti. Novodobna civilizacija je bolni

izrodek lažiliberalecev in požidovljene dōbe naše. Sedanja civilizacija se je že davno odcepila od prvotnega svojega korena, — od krščanske omike, in odtod pohajajo le neblage posledice: nenravnost, nevera, in konečno izmiranje takozvanih omikanih narodov.

— Lakota v vzhodnem Sudanu je neki tolika, da jedó nesrečni tamošnji prebivalci že človeško meso. Osman Digma je šel s 5000 pristaši dalje ob Nilu, da bi se rešil silne lakote. Vzrok strašni lakoti so — kobilice, ki so pale kakor nesreča čez polja ter vse pokončale.

— Kako se množi prebivalstvo v Ameriki. Po najnovejših podatkih znaša število prebivalcev v Združenih državah 65 milijonov. Pred sto leti jih je bilo pa komaj 3 milijone in celó pred 29 leti jih ni bilo več, nego kakih 32 milijonov.

— Goreča polja. „Agramer Tagblatt“ poroča: Med Daljo in Bielim Brdom ležeča polja veleposestnika Štefana Nikoliča je končal ogenj. Iz mimoletkega vlaka je padla iskra na zorečo pšenico, in nakrat je bilo vse polje v plamenu. Pet oralov najlepših njiv je vpepelil sovražni element. Da niso prišli ognjegaseci iz Dalje, razširil bi se bil požar še bolj. Škodo utegne povrniti upraviteljstvo železnice.

— Toča. Velika nesreča je zadela Sedmograško, kajti ravno zreła žita omlatila in zdrobila je silna toča. Škode je za en milijon. Proti toči zavarovanih je le malo med nesrečniki.

— Tat pod vagonom. Iz mesta Kimberley izvaža se največ demantov. To mesto je zvezano z železnično progo s Kapstadtom. Na imenovani progi se je peljalo nedavno demantov v vrednosti 22 000 funtov šterlingov. Potoma se je prikral nekdo, ki je moral dobro vedeti, kaj se prevaža, pod vagon, v katerem so bili demanti ter začel vrtati vagon. Priredil si je svoje mesto tako, da je znak ležal. Ko se je vlak premaknil z mesta, pričel je svoje tatiško delo. A kakor kolj je bil spreten, vendar se mu ni posrečilo, da bi si bil nabral dragocena kamena. Sicer je bil naredil že dva čevlja dolgo in čevelj široko votlino v vagona tla in ravno na onem mestu, kjer je stal zaboj demantov. A preden je mogel še zaboj prevotliti, bil je vagon že na dotičnem kraji.

— Pesniška vnanjost. „Ali vidite tega majhnega, debelega gospoda, to je slavni doktor Mrak.“ — „Temu pač ni videti, da je tolik pesnik, vsaj po vnanjosti bi človek drugače sodil.“ — „No, saj ima epično širjavo in dramatično kratkost.“

— Pouk. „No, Jernejček, kaj si se pa danes kaj učil v šoli?“ — Jernejček: „Kako se mora stegniti roko, če se kaj nánjo dobi.“

Telegrami.

Gradec, 10. julija. Naučno ministerstvo je odredilo, da se bode v prihodnjem šolskem letu na mariborski gimnaziji odprla slovenska paralelka za drugi razred.

Praga, 10. julija. „Hlas Naroda“ poroča, da se dr. Rieger ni vdeležil zadnje seje mestnega zbora, ker po težavnem delu v državnem in deželnem zboru in v delegacijah potrebuje počitka. Prebiva zunaj Prage in sploh ni hotel vplivati ná izvolitev dveh mestnih zastopnikov v deželnem šolskem svetu.

London, 11. julija. Smith je izjavil, da ne misli odstopiti. Govorica o preosnovi vlade je neutemeljena.

Umri so:

8. julija. Jožef Knez, pisarjev sin, 2 meseca, Krakovski nasip 4, katar v črevih. — Franc Brodnik, mestni ubog, 78 let, Karlovska cesta 7, marasmus.

9. julija. Anton Černe, gostilničarjev sin, 12 dni, Građišče 15, ictenis malignus. — Frančiška Grošel, šivilja, 37 let, Hillerjeve ulice 10, pljučni edem.

V bolnišnici:

8. julija. Ivan Krivec, delavec, 34 let, srčna hiba.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v vrst
		zrakomera v mm	toplomera po Celsiju			
opazovanja						
7. u. zjut.	735.9	18.2	sl. vzh.	jasno		
10 2. u. pop.	733.0	25.6	sl. jzap.	del. jasno	0.00	
9. u. zveč.	733.6	20.0	„	oblačno		
Srednja temperatura 21.3° za 2.4° nad normalom.						

Dunajska borza.

(Telegrafovo poročilo.)

11. julija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	88	gld.	35	kr.
Srebrna „ 5 1/2 „ 100 „ „ 16% „	89	„	—	„
5% avstr. zlata renta, davka prosta	109	„	30	„
Papirna renta, davka prosta	101	„	35	„
Akcije avstr.-ogerske banke	981	„	—	„
Kreditne akcije	303	„	—	„
London	117	„	30	„
Srebro	—	„	—	„
Francoski napoleond.	9	„	29	„
Cesarski cekini	5	„	56	„
Nemške marke	57	„	37 1/2	„

Učenec,

ki je dovršil prvi ali drugi gimnazijski razred, in je pod nadzorstvom poštenih krščanskih starišev, **vsprejme se takoj.**

Natančneje poizvé se v „Katol. Tiskarni“, Valvazorjev trg št. 5.

Zobolek, prašek in pasta za zobe

preč. oo. Benediktincev
opatiije Soulac (Gironde).

Dom MAGUELONNE, pripor.

Največje odlikovanje: dve zlati svetinji: Bruselj 1880, London 1884.

Iznajdeno leta 1373 po prijorji Pierre Boursaud.

Vsakdanja raba zoboleka oo.

Benediktincev (po nekoliko kapljic na vodi) ozdravi in zabrani gnjilobo zob, jih obeli in utrjuje; okrepuje in popolno ozdravi celjusti.

Zares močno ustrezemo našim p. n. citateljem, opozorujé na to starodavno ter prekristno iznajdbo — najboljši in edini lek proti zobobolu.

Tvrdba **SEGUIN** Bordeaux

(Francija)
Rue Croix de Seguey 106 & 108.

Ustanovljena leta 1807.

Dobiva se v vseh lekarnah in prodajalnicah dišav. (45)

Srečke dunajske razstave à 1 gld.

Vsaka srečka za oboje srečkanje veljavna.

Kazalo sreček obojega srečkanja. (19)

Prvo srečkanje 14. avgusta 1890. Drugo srečkanje 15. oktobra 1890.

1 dobitek 50.000 gl. vrednosti 1 dobitek 50.000 gl. vrednosti

1	5000	„	1	5000	„
1	2000	„	1	2000	„
1	1000	„	1	1000	„
2	500	„	2	500	„
5	200	„	5	200	„
10	100	„	10	100	„
20	50	„	20	50	„
50	20	„	50	20	„
200	10	razstavnih srečk	200	10	„
2000	5	„	2000	5	„

Srečke po 1 gld. dobivajo se pri C. C. Mayer-ju v Ljubljani.

OLJNATE BARVE

v
kositarskih pušicah po pol in jeden kilo
priporoča najceneje

ADOLF HAUPTMANN,

tovarna oljnatih barv, laka in firneža (45)

semeniško poslopje 6 LJUBLJANA semeniško poslopje 6.